

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

M. M.
bytem X,

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy
se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. 23/2020-190-TAXI/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravních agend vydal dne 15. 3. 2017 rozhodnutí č. j.: MHMP 390938/2017, spis.zn.: S-MHMP 2142814/2016 ODA-TAX, kterým bylo rozhodnuto, že: žalobce jako dopravce porušil:
2. § 21 odst. 3 písm. f) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě (dále jen „zákon o silniční dopravě“), tím že nezajistil, aby při poskytování přepravy dne 16. 9. 2016, od 20:52 do 21:09 hodin, na trase ul. Věžeňská x Dušní, Praha 1 – ul. Na Moráni 7, Praha 2, vozidlem taxislužby tovární značky X, SPZ: Y, byly zobrazované údaje z taxametru čitelné a viditelné z místa přepravované osoby, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 35 odst. 2 písm. q) zákona o silniční dopravě. § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě, tím, že jako řidič taxislužby nezajistil, aby při poskytování přepravy dne 16. 9. 2016, od 20:52 do 21:09 hodin, na trase ul. Věžeňská x Dušní, Praha 1 – ul. Na Moráni 7, Praha 2, vozidlem taxislužby tovární značky X, SPZ: Y, byl zaznamenán skutečný průběh přepravy, neboť do paměťové jednotky taxametru byla zaznamenána délka přepravy 4 km, ačkoliv skutečná délka přepravy byla 3,3 km, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 35 odst. 2 písm. r) zákona o silniční dopravě.
3. § 21 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, v návaznosti na ust. § 12 odst. 1 písm. m) prováděcí vyhlášky tím, že nezajistil, aby záznam o přepravě č. 02847, pořízený dopravcem jako řidičem taxislužby, po ukončení přepravy dne 16. 9. 2016, vozidlem taxislužby tovární značky X, SPZ: Y, obsahoval podpis, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 35 odst. 2 písm. s) zákona o silniční dopravě.
4. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 50 000,-Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím Ministerstva dopravy ČR ze dne 10. 3. 2020, č. j.: 23/2020-190-TAXI/3, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
6. Žalobce v podané žalobě navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, případně moderaci uložené pokuty.
7. V první žalobní námitce, žalobce tvrdí, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že by se dopustil porušení § 21 odst. 3 písm. f) zákona o silniční dopravě, tím, že nezajistil, aby při poskytování přepravy byly zobrazované údaje z taxametru čitelné a viditelné z místa přepravovaných osob.
8. Podle svědeckých výpovědí přizvaných osob a jejich záznamech o přepravě zřejmé, na taxamtru v průběhu jízdy viděli postupně částky 390,-Kč, 59,- Kč, 62,- Kč a 63,- Kč, na základě čehož uhradili 70,-Kč. Tato skutečnost znamená, že taxametr byl viditelný a zobrazované údaje na něm byly viditelné v průběhu celé přepravy.
9. Skutek, který je žalobci kladen za vinu nelze prokázat i z toho důvodu, že podle cestujících přeprava probíhala mimo jiné ulicí Ditrichovou a dle záznamu kontrolního pracovníka, ulicí Gorazdovou. V řízení je následně odkazováno, že přeprava proběhla ulicí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Ditrichovou, která je však jednosměrnou ulicí a ze směru od ulice Na Moráni do ní nelze vjet. Skutečnost, že žalobce jel Gorazdovou ulicí navíc vyplývá i ze záznamu, neboť v této ulici zastavil, ještě před ukončením přepravy u strážníka Městské policie hl. m. Prahy.

10. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl, že v záznamu z kontrolní jízdy M. D. jsou zřejmé rozpory, které nebyly nijak osvětleny. V záznamu je uvedeno, že po zobrazení 390,- Kč u Tančícího domu bylo na taxamtru ke konci jízdy 620,-Kč. V závěru záznamu se však uvádí, že na taxamtru byla částka 62,-Kč. Svědek V. k tomuto neuvádí v záznamu ničeho, svědek F. uvádí, že na taxamtru byla částka 630,-Kč.
11. K tomu žalobce dále uvedl, že postup správních orgánů je v rozporu s §3 správního řádu. Konkrétně namítl, že v rozhodnutí je uvedeno, že na taxamtru přizvané osoby postupně viděli částky 390,-Kč, 59,-Kč, 620,- Kč a 630,- Kč. Přizvané osoby toto ale nikdy netvrdily a ve svých záznamech shodně uvedli, že měli vidět 390,-Kč a poté již jen 59,-Kč, 62,-Kč a ze spisu ani nijak nevyplývá, že by viděli i 63,-Kč. Zůstává sporné, zda přizvané osoby viděly 390,-Kč v okolí Tančícího domu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný, ani správní orgán prvního stupně nezkontrolovali taxamtr, za účelem zjištění případného vykazování anomálií, má žalobce za to, že vydané rozhodnutí nesplňuje požadavky ust. § 3 správního řádu.
12. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl, že se žalovaný nezabýval tím, jakým způsobem mělo být údajně manipulováno s taxametrem. Na straně 3 rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobci lze přisvědčit, že v rozhodnutí toto není popsáno, avšak z hlediska odpovědnosti za předmětný delikt to není důležité. Žalobce označil napadené rozhodnutí v tomto bodu za vadné s tím, že právě odůvodnění (důkaz) o nesprávné funkčnosti taxamtru je víc než důležitý. Jestliže žalovaný a správní orgán prvního stupně tvrdí, že měl taxamtr po manipulaci ze strany žalobce vykazovat anomálie, pak měli zkoumat, zda je takové tvrzení pravdivé a zajistit relevantní důkaz pro své tvrzení. Uvedený postup není v souladu s ust. § 50 odst. 3 správního řádu, neboť nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Rovněž nelze přisvědčit uvedenému žalovaným v poslední větě na straně 3 rozhodnutí, že zásahem dopravce na displeji nebyla zobrazena desetinná čárka, neboť se jedná o ničím nepodloženou domněnku.
13. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce uvedl, že ceny taxislužby přes různé aplikace na území hl. m. Prahy ani zdaleka nedosahují výše 15 Kč za kilometr a tudíž se nemůže jednat o neobvyklou cenu. Není povinností žalobce cestujícím cenu sdělovat, tuto povinnost splňuje cenová informace. Žalobce označil za irrelevantní argumentaci žalovaného, že chování žalobce nesvědčí o tom, že by poskytoval sociální službu, nýbrž tomu, aby mohl poskytovat taxislužbu za ceny desetinásobně vyšší.
14. V páté žalobní námitce pak žalobce namítl, že se nedopustil porušení ust. § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě, tím, že při poskytování přepravy nezajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy, neboť do paměťové jednotky taxamtru byla zaznamenána délka přepravy 4 km, ačkoliv skutečná délka přepravy byla 3,3 km, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 35 odst. 2 písm. r) zákona o silniční dopravě.
15. Žalovaným a správním orgánem prvního stupně, je uváděno, že skutečná délka trasy byla 3,3 km, a že toto bylo ověřeno v elektronické mapě na PC. Žalobce namítl, že v napadeném rozhodnutí není uvedeno v jaké elektronické mapě a na jakém PC bylo toto ověření provedeno, přičemž není přiložen ani výtisk tohoto přeměření.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. K tomu žalobce uvedl, že na www.mapy.cz, je délka vzdálenosti a ujeté trasy Věžeňská x Dušní, ul. Široká, Žatecká, Platněřská, Křížovnická, Smetanovo nábř., Masarykovo nábř., Resslova, Karlovo nám., Na Moráni, Gorazdova, Trojanova, Václavská, Na Moráni 7 - 3,9 km. Nikoliv tedy trasy, jak je tvrzeno žalovaným Věžeňská x Dušní, ul. Široká, Žatecká, Platněřská, Křížovnická, Smetanovo nábř., Masarykovo nábř., Resslova, Karlovo nám., Na Moráni, Ditrichova, Trojanova, Václavská, Na Moráni 7. Žalovaný uvádí délku trasy 3,3 km s uvedením ulice Ditrichova a nikoliv správnou ulicí, a to Gorazdovu. Tuto ulici ostatně zmiňuje v souvislosti s hlídkou MP HMP. Žalobce trval na tom, že nemohl projíždět ulicí Ditrichovou. Vzhledem k tomu má za prokázané, že skutečná délka trasy nebyla 3,3 km.
17. Zároveň žalobce zpochybnil věrohodnost přizvaných osob, které shodně uvedly nesprávnou ulici trasy přepravy, ulici Ditrichovu. Správní orgán prvního stupně již v protokolu uvádí stejnou trasu, ale v podrobnostech k protokolu již uvádí ulici Gorazdovu. Cestující popsali neexistující trasu a rozhodnutí žalovaného je v tomto bodě irelevantní.
18. **V šesté žalobní námitce** žalobce namítl porušení zásadních principů správních orgánů, které spatřuje v tom, že ve výroku rozhodnutí i v následném odůvodnění rozhodnutí postrádá detailní popis skutku, jako v případě dalšího vytýkaného porušení ust. § 21 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, v návaznosti na ust. § 12 odst. 1 písm. m) prováděcí vyhlášky tím, kterého se měl dopustit tím, že nezajistil, aby záznam o přepravě č. 02847, dne 16. 9. 2016, obsahoval podpis řidiče, čímž měl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 35 odst. 2 písm. s) zákona o silniční dopravě. Ve výroku chybí jakýkoliv bližší údaj k přepravě, u které mělo k tomuto porušení dojít a nijak se k tomuto nevyjadřuje ani v odůvodnění rozhodnutí.
19. **V sedmé žalobní námitce** žalobce namítl nezákonnost kontroly vozidla, které bylo bezdůvodně zastaveno hlídkou Městské policie hl.m.Prahy. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že byl hlídkou zastaven z důvodu uvedených v ust. § 12 odst. 2 písm. e) zákona o obecní policii, podle žalobce však jiná osoba (kontrolní pracovník), nemohla žádný právní zájem prokázat. Žalovaný dále uvedl, že strážník obecní policie ztotožnil v souladu se zákonem o obecní policii č. 553/1991 Sb., ust. § 2 písm. c). K tomu žalobce namítl, že nezákonné nebylo jeho ztotožnění, ale bezdůvodné zastavení vozidla v návaznosti na záznamy o provedené přepravě, kde nebylo uvedené žádné porušení právních předpisů. Důvod zastavení tak neexistoval.
20. **V osmé žalobní námitce** žalobce namítl porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu, podle kterého je kontrolní pracovník povinen umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly. Žalobci nebyla účast na kontrole umožněna.
21. **V deváté žalobní námitce** žalobce brojí proti závěru napadeného rozhodnutí o přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce má za to, že správní orgány jsou podle § 50 odst. 3 správního řádu povinny zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Záznam cestujících svědčí ve prospěch, ale správní orgány jej shodně přehlédly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. V rozhodnutí se žalovaný nedostatečně vypořádal se všemi námitkami žalobce, čímž žalobce zkrátil na jeho právech a porušil tak právo žalobce na spravedlivý proces. Napadené rozhodnutí je nedostatečným podkladem pro uložení pokuty 50.000,-Kč.
23. V této žalobní námitce žalobce vytýká správním orgánům obou stupňů, že se nevypořádaly s odůvodněním výše uložené pokuty 50.000,-Kč. Správní orgány ve svém zdůvodnění konstatují obecné odůvodnění a z rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že pro ně není rozhodující, zda je či není sankce likvidační. Takový postup správních orgánů je v rozporu se smyslem správního trestání.
24. **V desáté žalobní námitce** pak žalobce namítl, že ani uložená povinnost uhradit náklady správního řízení není žalovaným dostatečně odůvodněna, správní orgán pouze odkazuje na zákonná ustanovení.
25. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
26. Žalovaný v první řadě odkázal na § 21 odst. 3 písm. f) zákona o silniční dopravě ukládajícímu dopravci při provozování taxislužby zajistit, aby údaje zobrazované na taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce v průběhu přepravy displeji taxametru dočasně zakryl. Nejednalo se přitom o krátké ani nepodstatné zabránění výhledu způsobené, například upadnutím předmětů, který by displeji taxametru zakryl a nezpůsobil tím žádnou újmu na majetkových zájmech cestujících, nýbrž z okolností vyplynulo, že dopravce zcela úmyslně znemožnil přepravovaným osobám výhled zatím účelem, aby z průběžně načtené částky na taxametr (a viditelné cestujícím) 630 Kč docílil změnu na posléze zobrazenou částku 59 Kč.
27. Uvedená skutečnost vyplývá ze samotného kontrolního protokolu i z oznámení o poskytnuté přepravě sepsaných bezprostředně po přepravě přepravovanými osobami, tedy v době, kdy okolnosti přepravy měly v čerstvé paměti. Kontrolní protokol přitom judikatura obecně pokládá za věrohodný důkaz. Z hlediska materiální stránky deliktu a smyslu a účelu předmětného ustanovení je účelem povinností umožnit cestujícím výhled na taxametr, zajištění možnost sledovat postupně výši jízdného. Tato povinnost byla stanovena na ochranu majetkových zájmů zákazníků. Pokud dopravce úmyslně zabránil, aby cestující měli nerušený výhled na taxametr a mohli sledovat, že se jízdné načítá obvyklou rychlostí a jinak standardním způsobem, porušil zákonem chráněné zájmy vyplývající z citovaného zákonného ustanovení. Taxametr dopravce nebyl zkoumán, neboť nezákonné jednání žalobce spočívá v tom, že výhled na taxametr cestujícím aktivně zakryl a tohoto jednání nebylo dosaženo nezákonnou úpravou či manipulací s taxametrem.
28. K výši jízdného žalovaný obecně konstatoval, že technika tzv. desetinné čárky, kdy dopravci nejrozličnějšími způsoby dosahují toho, aby desetinná čárka na displeji taxametru nebyla viditelná, a účtují si tak desetinasobné jízdné je v pražské taxislužbě obecně rozšířena. V konkrétním případě žalobce a to zejména pokud jde o zobrazovanou výši jízdného na taxametr, zřejmě používal právě tuto techniku až do okamžiku, kdy upozoroval hlídku Městské policie. V napadeném rozhodnutí tyto úvahy žalovaný vyjádřil v rámci úvah o hodnocení věrohodnosti vyjádření dopravce v rámci správního řízení.
29. Žalovaný uvedl, že taxametr umístěný v kontrolovaném vozidle načítá ujetou vzdálenost a tím i jízdné rychleji než odpovídá skutečnosti. Zákon o silniční dopravě je založen na objektivní odpovědnosti dopravců v době spáchání. Žalobce si musel být vědom toho, že jízdné na taxametr se načítá neobvykle rychle, následně taxametr zakryl a docílil toho, že

na taxametu se naopak objevila neobvykle nízká částka. Otázka manipulace s taxametrem je také relevantní ve vztahu k druhému sankcionovanému deliktu, délky přepravy 4 km namísto 3,3 km, tento důsledek byl i v řízení prokázán. Zaznamenaná trasa přepravy v kontrolním protokolu i v oznámeních o poskytnuté přepravě je objektivně dlouhá 3,3 km (byla dopravním úřadem změřena na internetovém vyhledávači tras www.mapy.cz.) Délka trasy byla ověřena žalovaným v rámci odvolacího řízení a při zpracování vyjádření žalovaný na vyhledávači délku trasy znovu ověřil. Skutečnost, že do taxametu namísto toho byla zaznamenaná přeprava 4 km je zřejmá ze záznamu o přepravě. Byť je nepravděpodobné, že by se mohlo jednat o pouhou poruchu taxametu, žalovaný má za to, že pokud by žalobce byl kontrolním protokolem dopravce na nesprávnou funkci taxametu upozorněn, jistě by nechal taxametr opravit v autorizovaném servisu a v řízení toto prokázal. Poruchu však žalobce nějak netvrdil ani nedoložil.

30. K námitce žalobce, že nemohl projíždět ulicí Dittrichovou, nýbrž ulicí Gorazdovou neboť tato ulice je z ulice Na Moráni jednosměrná žalovaný uvedl, že trasa přepravy jednoznačně vyplývá z kontrolního protokolu a je v souladu s tím co uvádí žalobce. V seznamu prohlížených ulic v záznamech z kontrolní jízdy není ulice Gorazdova výslovně uvedena, je zmíněna ulice Dittrichova, která byla pouze křižována. Trasa přepravy není v oznámeních o poskytnuté přepravě popsán dokonale, jednoznačně však vyplývá ze samotného protokolu pořízeného pověřeným kontrolním pracovníkem a je v souladu s tvrzením dopravce.
31. K námitce neúplně a nedostatečně popsaného protiprávního jednání ve výroku rozhodnutí, ve vztahu k absenci podpisu na záznamu o přepravě žalovaný uvedl, že ve výroku rozhodnutí je uvedeno zákonné ustanovení, které bylo porušeno, včetně právní kvalifikace, správní delikt tu je specifikován konkrétním záznamem o přepravě (číslem), jehož se pochybení týká a je uvedeno jakého dne a v jakém vozidla taxislužby byl pořízen, kdo jej pořídil a či podpis na něm absentuje. Námitku označil za účelovou.
32. Pokud jde o zastavení žalobce hlídkou Městské policie, konstatoval žalovaný, že kontrola v rámci výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě ve smyslu zákona o silniční dopravě byla v souladu s § 5 odst. 2 písm. c) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“) zahájena nastoupením cestujících coby přizvaných osob do kontrolovaného vozidla, tedy provedením kontrolní přepravy jakožto prvním kontrolním úkonem bezprostředně předcházejícím předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě. Kontrola byla zahájena v souladu s právními předpisy bez ohledu na to, kdo jak a za jakých okolností zastavil vozidlo dopravce po ukončení kontrolní přepravy. Žalobce primárně musel zastavit za účelem vyložení cestujících. Údaje o úkonech Městské policie, které nebyly součástí prováděné kontroly dopravního úřadu, žalovaný k dispozici nemá a vyjádřit se k nim tedy nemůže.
33. K námitce žalobce, že mu nebylo umožněno účastnit se sepisování oznámení o poskytnuté přepravě cestujícími, žalovaný uvedl, že sepisování jakýchkoliv dokumentů kontrolními pracovníky není v pravém slova smyslu kontrolním úkonem a zákon o kontrole nedává kontrolované osobě právo být přítomna či se účastnit sepisování dokumentů o předchozích kontrolních úkonech.
34. Co se týče odůvodnění výše uložené pokuty, uvedl žalovaný, že se všemi aspekty uložené pokuty zabýval, vyšel z toho, že jednání žalobce má znaky nejzávažnějšího protiprávního jednání jakých se lze při provozování taxislužby dopustit; z provedené kontroly vyplývá

vzájemná souvislost a úmyslnost jednání žalobce za účelem poškození cestujících na ceně jízdného. Uložení povinnosti úhrady nákladů řízení bylo rovněž odůvodněno, a to dostatečným způsobem.

35. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného, předně uvedl, že žalovaný konstatuje, že žalobce v průběhu přepravy displej taxamtru dočasně zakryl. Při kontrole toto zjištěno nebylo, toto tvrdí cestující, kteří však neuvádí, čím, jak anebo jakým způsobem k zakrytí mělo dojít. Toto obvinění však nevyplynulo z kontroly. Záznam o tomto porušení zákona byl do protokolu o kontrole uveden na základě výpovědi (záznamu) cestujících. Z toho logicky vyplývá, že pokud kontrolní pracovník komunikuje s cestujícími a následně údaje o nich převzaté uvede do protokolu, pak je prováděna kontrola. V takovém případě je tak důvodná námitka spočívající v porušení ust. § 9 písm. e) kontrolního řádu, podle kterého je povinností kontrolního pracovníka umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly.
36. Žalobce se dále ohradil proti vyjádření žalovaného, týkající se tzv. techniky desetinné čárky s tím, že okolnosti naznačují a je tato praktika zcela běžně využívána v pražské taxislužbě, pak toto ještě neznamená, že tuto praktiku užívá žalobce.
37. V řízení nebylo prokazováno, jak došlo k zaznamenání délky přepravy 4 km namísto 3,3 km. Žalovaný nemůže proto tvrdit, že se žalobce dopustil porušení § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě. Žalobce si nenechal opravit a znovu úředně ověřit taxametr, neboť nevykazoval žádnou poruchu, zobrazená cena na displeji odpovídala použité sazbě a počtu ujetých kilometrů. Opak nebyl prokázán.
38. Žalovaný uvádí, že trasa přepravy vyplývá jednoznačně z protokolu a je v souladu s tím, co tvrdí žalobce. Nicméně, následně žalovaný uvádí, že v seznamu ulic není uvedena ulice Gorazdova. Tato skutečnost má tak za následek, že presumpce správnosti protokolu nemůže obstát a rozhodnutí, které se o tento protokol opírá, jako o klíčový důkaz je vydané v rozporu se správním řádem.
39. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. *O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobkyně byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován)* a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
40. Nad rámec žalobních námitek **Městský soud nejprve přistoupil k ověření, zda po právní moci napadeného rozhodnutí nedošlo ke změně právní úpravy, v jejímž důsledku by bylo třeba jednání žalobce s odkazem na čl. 40 odst. 6 Listiny posoudit podle jiné, příznivější právní úpravy.** Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46 (publikováno pod č. 3528/2017 Sb. NSS), se přiklonil k právnímu názoru, že povinnost přihlédnout k příznivější právní úpravě vztahující se k trestnosti a sankci za správní delikty má i krajský soud rozhodující o žalobě proti rozhodnutí, jímž byl pachatel uznán vinným ze spáchání správního deliktu a jímž mu za takový delikt byla uložena sankce. Publikovaná právní věta tohoto usnesení zní: „*Rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

*kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, kdy zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější.“ K takové změně právní úpravy je tedy krajský soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti (bez ohledu na to, zda žalobce vznesl odpovídající žalobní námitku); současně se jedná o ústavně odůvodněnou výjimku z pravidla zakotveného v § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož jinak správní soudy posuzují zákonnost napadených rozhodnutí zásadně podle *skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.**

41. Městský soud konstatuje, že v uvedeném období k jiné relevantní změně právní úpravy nedošlo.
42. Co se týče **prvé žalobní námitky**, neprokázání deliktního jednání, městský soud ověřil z obsahu správního spisu, že na základě pověření přízvaných osob na kontrolu, kontrolující osoby M. F., M. D. a D. V. realizovaly kontrolní jízdu dne 16. 9. 2016. Podle záznamu z kontrolní jízdy vedla trasa z nástupního místa Věžeňská – Dušní (kruhový objezd) přes ulice Křížovnická – Široká- Žatecká – Smetanovo nábřeží – Masarykovo nábřeží – Resslova – Karlovo náměstí – Na Moráni – Ditrichova – Trojanova - Václavská.
43. Dle záznamu z kontrolní jízdy M. F. uvedl, že v průběhu jízdy taxametr nabíhal příliš rychle po 10 km, při průjezdu okolo Tančícího Domu bylo na taxamtru zobrazeno 390 Kč v ulici Na Moráni ve výši 630 Kč. Řidič následně spatřil policejní automobil, rukou taxametr zakryl a následně něco přepínal (manipuloval s taxametrem), najednou bylo na taxamtru 59 Kč. Řidič objel blok a vysadil cestující. Zaplacen bylo 70 Kč z toho spropitné 8 Kč.
44. M. D. v záznamu uvedla, že na úrovni na úrovni Tančícího Domu bylo na taxamtru 390 Kč, ke konci jízdy částka 620 Kč. Řidič hledal cílovou stanici - adresu, zastavil na kraji a přišel strážník Městské policie, řidič řekl, že jen hledá adresu. Poté objeli blok a v cílové stanici byla částka na taxamtru 62 Kč.
45. V záznamu pořízeném D. V. není uvedeno ničeho podstatného.
46. Součástí správního spisu je rovněž CD, na němž je mimo jiné fotodokumentace konečného účtu na částku 62 Kč.
47. Podle § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
48. Citované zákonné ustanovení vyjadřuje tzv. zásadu materiální pravdy, kdy správní orgán, nestanoví-li (jakýkoli) zákon jinak, je povinen zjistit ex offio stav věci prostý důvodných pochybností, aniž by se při tom omezoval na tvrzení účastníků řízení. Objasnění skutkového stavu je výsledkem provedení dokazování.
49. Správní orgán vyšel ze záznamů o kontrolní jízdě, jak je pořídily pověřené osoby, přičemž M. F. a M. D. shodně uvedli, že částky na taxamtru naskakovaly rychle, na úrovni Tančícího domu šlo o částku 390 Kč, ke konci jízdy 620 Kč resp. 630 Kč. Při ukončení jízdy mělo být podle taxamtru zaplacen 62 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

50. Uvedený záznam není tvrzením, ale důkazem, o nějž správní orgán opřel svá skutková zjištění, neboť v řízení nevyplýnuly skutečnosti, které by byly s to učinit uvedené závěry nevěrohodnými.
51. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že cestující viděli na taxamtru vysokou částku naskakující po desetikorunách, z čehož dovodil, že pravděpodobně před zásahem žalobce nebyla na displeji desetinná čárka. K provedenému hodnocení důkazů, jak je žalovaný učinil, nemá městský soud žádných připomínek.
52. Pokud jde o žalobcem namítané rozpory ve výpovědích, v rámci **druhé žalobní námitky** městský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 – 27, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „[p]ři *hodnocení důkazů v přestupkových řízeních je třeba (s ohledem na čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; č. 209/1992 Sb.) ve prospěch obviněného aplikovat zásady práva trestního, nelze však při tom zcela odhlížet od reálných omezení lidské paměti. Za rozpory ve výpovědích, které jsou způsobilé otřást věrohodností policistů jako svědků, lze označit pouze rozpory vážného rázu týkající se skutkového děje, nikoliv nepodstatné detaily.*“
53. Uvedené závěry lze dobře použít i na nyní projednávanou věc. Mezi kontrolními záznamy nejsou žádné rozpory vážného rázu, které by odůvodnily závěr, že tyto záznamy jako důkaz neobstojí.
54. Stejný závěr pak městský soud učinil i co se týče argumentace žalobce o trase přepravy s tím, že jel Gorazdovou ulicí a nikoli Ditrichovou, neboť ta je jednosměrná. Z hlediska odpovědnosti za přestupek podle § 21 odst. 3 písm. f) zákona o silniční dopravě, podle kterého, *dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím související které zobrazované údaje z taxamtru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby, není rozhodné, zda žalobce poskytl přepravu ulicí Ditrichova nebo Gorazdova. Nicméně pokud jde o posouzení věrohodnosti pořízeného záznamu, obě přizvané osoby potvrzují, že žalobce při hledání cílové adresy objel blok, tedy zřejmě právě touto ulicí.*
55. V napadeném rozhodnutí žalovaný správně konstatuje, že: „*displej taxamtru slouží cestujícím ke kontrole načítané částky. Dopravce má objektivní povinnost zajistit, aby si cestující mohli kontrolovat na displeji na čítající se částku. Pokud se na displeji zobrazovala částka jiná, než jakou zaznamenával taxametr, je zjevné, že tato povinnost nebyla splněna.*“
56. Závěry, k nimž žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl, jsou tak správné a **prvá i druhá** žalobní námitka proto není důvodná.
57. Co se týče **třetí žalobní** námitky týkající se údajné manipulace taxamtrům, které, podle žalobce není ve výroku řádně popsáno, i zde se městský soud ztotožňuje s argumentací žalovaného. Správní orgán prvního stupně vyšel ze zjištění, že podle přizvaných osob byla na taxamtru průběžně zobrazována vyšší částka, než která byla později v cílovém místě na taxamtru zobrazena a požadována řidičem. Během jízdy cestující na taxamtru viděli průběžně 390 Kč, 620 Kč a 630 Kč. Po přistoupení hlídky policie k vozidlu v oblasti cílového místa však řidič taxametr zakryl a začal s ním manipulovat. Po odkrytí taxamtru byla již zobrazena částka 59 Kč a po objetí bloku a zastavení v cílovém místě pak finální částka 62 Kč, kterou řidič také požadoval. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že na taxamtru nebyly po celou dobu zobrazeny správné údaje a došlo k porušení § 21 odst. 3 písm. f) zákona o silniční dopravě. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval,

že v zákoně o silniční dopravě je stanovena povinnost dopravce zajistit, aby cestující viděli na údaje na taxamtru. Tato povinnost má svůj důvod a smysl. Tímto důvodem je právě to, aby displeji taxamtru sloužil cestujícím ke kontrole načítané částky, jak uvádí důvodová zpráva k novele zákona o silniční dopravě. Ačkoliv v napadeném rozhodnutí není uvedeno, jakým způsobem měl žalobce manipulovat s taxametrem, není to pro odpovědnost za předmětný delikt důležité. Povinnost zajistit, aby cestující mohli sledovat nasčítanou cenu jízdy žalobce porušil tím, že na displeji taxamtru se zobrazovala jiná částka, než, kterou taxametr zaznamenával.

58. Závěr žalovaného je zcela správný a ani **třetí** žalobní námitka není důvodná.
59. Ve **čtvrté** žalobní námitce žalobce argumentuje cenami taxislužby. Porušení cenových předpisů však žalobci za vinu kladeno není a čtvrtou žalobní námitku soud odmítl jako neopodstatněnou.
60. Pokud jde o **pátou** žalobní námitku, týkající se porušení ust. § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě, městský soud předně konstatuje, že ve správním spise, konkrétně na přiloženém CD je screenshot obrazovky zachycující délku ujeté trasy 3,3 km včetně objížděk ulicí Gorazdova.
61. Podle § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě, *doprovce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy.*
62. Podle taxamtru byla délka jízdy 4 km, což neodpovídá délce ujeté trasy zjištěné podle mapových podkladů. **Pátá** žalobní námitka proto důvodná není.
63. V **šesté** žalobní námitce žalobce namítá nedostatečný popis skutku, v němž správní orgán spatřoval porušení § 21 odst. 3 písm. h) zákona.
64. Podle § 21 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, řidič taxislužby *ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxamtru záznam o přepravě.*
65. Podle § 12 odst. 1 písm. m) vyhl. č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění účinném do 3. 10. 2017, *záznam o přepravě obsahuje podpis řidiče.*
66. Jak se podává z výroku prvostupňového rozhodnutí, žalobci bylo pod bodem A) výroku a to v jeho třetí části kladeno za vinu, že: „*(...porušil) § 21 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, v návaznosti na § 12 odst. 1 písm. m) prováděcí vyhlášky tím, že nezajistil, aby záznam o přepravě číslo 02847, pořízený dopravcem jako řidičem taxislužby, po ukončení přepravy dne 16. září 2016, vozidlem taxislužby tov. zn. X, SPZ: Y, obsahoval podpis řidiče.*“
67. Městský soud v Praze pokládá popis skutku za zcela dostačující. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006-73, „*[v]ýrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.*“
68. Popis skutku pokud jde o třetí z přestupků – absenci podpisu řidiče, ve výroku prvostupňového rozhodnutí splňuje požadavky vytýčené citovaným soudním rozhodnutím. Z rozhodnutí je patrné, že k jednání žalobce došlo dne 16. 9. 2016, zde

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jednoznačně označeným vozidlem, přičemž jednání žalobce spočívalo v tom, že záznam o přepravě, konkrétně označený číslem, neobsahoval podpis řidiče. Popis skutku nepochybně splňuje podmínku nezaměnitelnosti s jiným skutkem a žalobní námitka důvodná není.

69. **Sedmou** žalobní námitkou žalobce brojí proti zastavení vozidla hlídkou policie. Žalobní námitka není opodstatněná a není zřejmé, kam směřuje. Napadené rozhodnutí neklade žalobci za vinu jiné protiprávní jednání, než na úseku zákona o silniční dopravě, konkrétně porušení) některých) povinností dopravce provádějícího přepravu. Pokud byl žalobce zastaven hlídkou policie, nebylo to v rámci kontroly prováděné správním úřadem a tato skutečnost neměla vliv na skutková zjištění ani jejich právní posouzení. Pokud má žalobce za to, že postupem policie bylo zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv, byl na místě zvolit vhodný způsob obrany, např. žalobu proti nezákonnému zásahu, nelze však proti tomuto postupu s úspěchem brojit v rámci podané žaloby.
70. **V osmé** žalobní námitce žalobce namítl porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu.
71. Podle § 9 písm. e) kontrolního řádu, *kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly.*
72. Jak vyplývá z důvodové zprávy ke kontrolnímu řádu, povinnost kontrolujícího umožnit kontrolované osobě účast při provádění kontrolních úkonů při kontrole na místě je rovněž důsledkem ochrany a zajištění právní jistoty kontrolovaných osob, jejichž činnost je předmětem kontroly. Jedinou výjimkou jsou případy, kdy by realizace uvedené povinnosti bránila splnění účelu kontroly.
73. V daném případě byla kontrola zahájena kontrolní jízdou, jíž byl žalobce jako řidič taxi z podstaty věci přítomen. Protokol o kontrole byl vyhotoven dne 30. 11. 2016 a žalobce byl s jeho obsahem seznámen. Součástí spisu je doklad o doručení protokolu žalobci dne 6. 12. 2016. Žalobce využil svého práva a podáním ze dne 12. 12. 2016 se k protokolu písemně vyjádřil. Do práv žalobce postupem správního orgánu zasaženo nebylo a rovněž osmá žalobní námitka není proto důvodná.
74. V **deváté** žalobní námitce žalobce brojí proti odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména ve vztahu k výši uložené pokuty.
75. Městský soud v Praze předně ověřil, že žalovaný přezkoumatelným způsobem vypořádal všechny odvolací námitky vznesené žalobcem a žádnou nepřehlédl, přičemž platí, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
76. Co se týče výše uložené pokuty, v napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že pokuta 50 000 Kč je běžnou pokutou v pražské taxislužbě a v řízení nevyšly najevo žádné okolnosti, které by odůvodňovaly závěr, že uložená pokuta je likvidační. Správní orgán prvního stupně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 3As 25/2011-68, v němž je mimo jiné uvedeno: „[b]ez ohledu na individuální hodnocení výše pokuty v každém jednotlivém případě nelze odhlížet od závažnosti daného typu deliktu, který se

projevuje právě ve výši horní hranice sazby pokuty. Ta má zajistit, aby sankce měla vůbec nějaký účel, a to nejen preventivní, ale i represivní“.

77. Městský soud k tomu dodává, že žalobci byla uložena pokuta za celkem tři přestupky, přičemž za nejprísněji trestný z nich, bylo možno podle § 35 odst. 2 silničního zákona uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. Částka 50 000 Kč je tedy sankcí mírnou. V průběhu správního řízení žalobce netvrdil a ani neprokázal žádné relevantní okolnosti o své ekonomické situaci, z nichž by správní orgán mohl seznat, že ukládaná pokuta je pokutou pro žalobce likvidační. Ani deváté žalobní námitce přisvědčit nelze.
78. V poslední, **desáté žalobní námitce**, žalobce namítá, že uložená povinnost k náhradě nákladů řízení není řádně odůvodněna.
79. K tomu městský soud konstatuje, že odkaz na zákonná ustanovení postačuje, neboť povinnost nahradit náklady řízení vzniká žalobci přímo ze zákona a není dán prostor pro uvážení správního orgánu.
80. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
81. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu